

V Bratislave 3.11.2019

(1.)

Väzeneá Paní Preidentka

dnes je 77. deň čo som uväznený. V liste z Kavy zo dňa 25.9.2019 som popísal dopad trestu na moju osobu a moje otolie. Odvtedy sa zmenilo niekoľko okolností. Na výkon trestu som sa adaptoval na to, že už nie je pre mňa trestom. Bohužiaľ moje deti nemajú takú schopnosť adaptácie na "trest odňatia otca". Od nastupu na výkon trestu som absolvoval rôzne hodnotiace pohovory:

- s psychológom v IL
- s hodnotiacou komisiou v IL
- s pedagógom v BA
- so sociálnym pracovníkom v BA
- s PBS (policajná bezpečnostná služba) v BA
- s psychológovia v BA a psychológmi v BA

Úspešne som sa "kvalifikoval" na skupinu 1a: najmiernejšia forma výkonného trestu. Konkrétnie si trest odpykávam na otvorenom oddelení v Bratislave. Získal som takú doveru ZVJS, že sa môžem bez policijného dozoru pohybovať na civilnom vonkajšom pracovisku, chodiť do supermarketu len so spolužičkami... Ústav vyzera ako ubytovňa a nie ako väzenie. Ústav je rečim, pracovné zaradenie zvládám bez akýchkoľvek problémov a je to pre mňa ^{akož} oddychový a prípravný tábor.

Moje uväznenie je termín trestom pre mojich blízkych. Stačí sa opýtať môjho 4 ročného syna Filipa ako to zvláda, keď pri odchode z návštevy pláčuc kladie otáčku: "Tatino, kedy prídeš domov?" Alebo sa porieť dospievajúcej dcére do očí plných sŕč. Ako sa jej páči, ako ju ochránil zákon? Je skutočne neughnuteľne týrať týmto trestom moju rodinu až do konca?

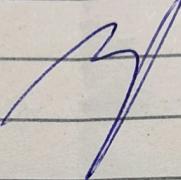
Áno, uznávam že som urobil chybu a odsúdený som bol podľa platného zákona. Sme však spoločnosť, kde je zákon nad rozumom? Koľko skutočných zločincov chodí po slobode a sú zákonom nedotknuteľní? Naozaj má fakt vyzerať spravidlosť?

(2.)

Várení Paní Prezidentka, poinšou fohlo Čistu je poukázať na skutočnosť, že zákon už absolútne netrestá mňa. Zvlášť
to tu „časť zadnou“. Trestaní sú moji blízki a hlavne
moje deti. Týmto už nežiadam o milosť pre seba, ale
žiadam o milosť pre nevinné deti.

S úctou

Júboromir Harmanovský

V Bratislave 3.11.2019